

ทวีนิพนธ์
นิตา มาศิริ

บางไครอาจล้ม
ทางกลับบ้าน

กวีนิพนธ์
นิตา มากศิริ

บางใครอาจลืม
ทางกลับบ้าน

กวีนิพนธ์

บางใครอาจลืมหากลับบ้าน

นิตา มาศิริ

.....

ISBN : 978-616-485-661-5

พิมพ์ครั้งแรก : มีนาคม 2562

จัดพิมพ์โดย : ราตรี มาศิริ

17หมู่1 ต.แหลมประดู่ อ.บ้านโพธิ์ จ.ฉะเชิงเทรา 24140

บรรณาธิการ : อีสระ คำวงศ์

ที่ปรึกษา : ละเวง ปัญจสุนทร

พิสูจน์อักษร : สาวิตรี ทนเสน

ภาพประกอบ : ละเวง ปัญจสุนทร

ออกแบบปก/รูปเล่ม : Flying Group

พิมพ์ที่ : บริษัท ภาพพิมพ์ จำกัด

45/12-14,33 หมู่ 4 ถนนบางกรวย-จตุรนต์

ต.บางขุน อ.บางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทร. 02-8799154-6

ราคา 150 บาท

เสมือนคำนำ

ใครบางคนผูกความทรงจำเล็ก ๆ ไว้กับลำคลองสายเก่าที่ทอดยาวขนานไปกับแนวถนน สายน้ำพาชีวิตออกเดินทางสู่มหานคร กระเจ้าน้ำสะท้อนการเปลี่ยนผ่านระหว่างยุคสมัย ลำคลองสายเดิมพามวลน้ำไหลเอื่อยลงสู่แม่น้ำอีกสาย ปลาได้แลกเปลี่ยนสายน้ำ 2 สาย ลมทุ่งไล่ปีกนกตัวหนึ่งไปจากรัง หลังการกระพือปีกครั้งสุดท้ายที่มันคงและยืนยันจะเดินทางไปอีกฟากฟ้าหนึ่ง ระหว่างทางนกบางตัวเห็นความรัก นกบางตัวเห็นความผิดหวัง มีบ้างที่นกบางตัวได้พลัดพรากต่อชีวิต แต่นกทุกตัวคงศรัทธาในความรักและแนวทางแห่งตน หลังฝนตกใหญ่เมื่อครั้งนั้น ปลาหมอบจากคลองดินหน้าบ้านแถวเหวี่ยงเบิกทาง พาความทรงจำเล็ก ๆ กลับมาสู่บ้าน บ้านที่แม่ถือกำเนิดวัยเตี้ยสาเผยแพร่ในสายน้ำที่หวนคืน ตึกตาโหลเมื่อวัยเด็กของเธอหยุดหมุนไปนานมากแล้ว แต่ความทรงจำที่งดงามต่างหากที่กำลังหมุนวงล้อแห่งเวลาอย่างต่อเนื่องซ้ำๆ แต่วามันคง

บางใครอาจลืมหากลับบ้านร่วมเล่นมกวิกิพนธ์ลำดับที่สองของ นิตา มาศิริ เวลาขัดเกลาเธอและบทกวีของเธอให้แจ่มชัดในหนทางที่เธอเลือกเดิน ระหว่างทางที่เธอกลับบ้านหลายสิ่งคงเปลี่ยนไป แต่ที่ยังมันคงนั้นคือภาพของความรักระหว่างเพื่อน ครอบครัว วัยเยาว์ เวลาไม่อาจพรากความทรงจำของใครไปจากใครได้จริง ๆ ต้นฉบับ

อันอ้อมเอมผมอ่านพร้อมมโนภาพไปด้วย คนที่นำเรื่องจริงมาเขียน บทกวี บทกวีย่อมรู้สึกได้ บทกวีคงทำงานตามเจตนารมณ์ของหัวใจ เธอเสมอ บางใครอาจลืมหากลับบ้าน บทกวีที่บอกเล่าความรัก ความทรงจำ สังคม ในยุคที่หนังสือถูกให้ความสนใจน้อยลง คนเขียนหนังสือบางคนเจียบหาย บทกวีดี ๆ บางบทอยู่แต่ในสมุดบันทึกของบางคน และกอดกุมไว้ด้วยความรัก นิตา มาศิริ เธอมาทันในยุคเฟื่องฟูของวงการหนังสือ หนังสือเต็มบ้านเล็ก ๆ ของเธอมันคือบ้านเล็กอีกหลังที่เธอได้อยู่กับความรัก จินตนาการของตัวอักษร เธอคงอยู่เห็นการล่าถอยของหนังสือกระดาศไปที่ละนิดที่ละนิด แต่ด้วยความรักมิใช่หรือหนังสือเล่มนี้จึงเกิดขึ้น เพราะเธอรักบทกวี มิใช่หรือหนังสือเล่มนี้จึงเกิดขึ้น

อิสระ คำวงศ์

ยามเช้าของฤดูฝน/สมุทรปราการ
ร้านกาแฟในดวงใจ

จากคนเขียน

เส้นทางที่ฉันกำลังจะมุ่งหน้ากลับบ้าน สองข้างทางเรียงรายด้วยต้นเฟื่องฟ้าชมพู ขาว พราวสะพรั่ง ทั้งสองฝั่งถนน ริมคลองชลประทานที่ทอดยาวมีรุ้งบนนั้น ฉันจำได้ว่าเคยกระโดดน้ำ ดำผุดดำว่าย เมื่อนานมาแล้ว ตั้งแต่ขณะที่ฉันยังเป็น ด.ญ.สาวตรี ทนเสน ผมหยิก ตัวดำ ใคร ๆ ต่างก็เข้าใจว่าฉันเป็นเด็กผู้ชาย

ฉันเป็นเด็กหญิงที่แม่ชอบขอยืมทรงรากไทรให้แต่เล็กแต่น้อย และฉันคิดว่าเป็นเพราะแม่ที่ทำให้ฉันเหมือนเด็กผู้ชายเข้าไปทุกที เลือกล้อล่กับกางเกงยีนส์ขาสั้นบอกฉันอย่างนั้น

เด็กหญิงในวันนั้น มีต้นมะกอกหลังบ้าน เป็นที่ที่มักจะไปปูเสื่อนั่งเล่น นอนเล่น พอหลับได้สักงีบ ก็จะตื่นขึ้นมาถือเบ็ดไปตกปลาในบ่อข้างบ้าน เพื่อนรุ่นพี่ของฉันเป็นมือชูดินหาเหยื่อ ปลาที่เราหามาได้ ก็จะถูกแปลงร่างเป็นปลาอย่าง เพื่อเป็นอาหารมื้อเย็น

ความทรงจำวัยเยาว์งดงามเสมอเมื่อได้ลองคิดถึง หลายต่อหลายสิ่งผ่านเข้ามาแล้วก็ผ่านไปเหมือนสายลมเย็นชื่น ที่เคยได้สูดกลิ่นอายความหลัง ฝนที่ตกกระหน่ำหลังคาลังกะลີที่น้ำมูกเล่าไก่อ้ว ยังคงโพละเสมอเมื่อได้ยิน ยายรอน้ำฝนใส่ตุ่มไว้ เพื่อกรอกใส่ขวดให้ทุกคนในบ้านดื่มน้ำฝนให้ชื่นเย็นหัวใจ

บ้านของฉันเป็นครอบครัวใหญ่ที่อยู่กัน 5 คน แม่ ยาย น้ำ ฉัน และน้องสาว ทางกลับบ้านของฉัน มีเทือก สวน ไร่ นา เป็นทางผ่าน ชีวิตในชนบทสอนฉันว่า ‘ความสุขทาง่ายนิดเดียว’ เพียงแค่หลับตา แล้วตื่นมาในเช้าของวันรุ่งขึ้น บ้านเนินสระ แหลมประดู่ ก็ยังคงรอคอยฉัน ไม่ว่าฉันจะต้องเหนื่อยล้ากับชีวิตที่ต้องดิ้นรน แข่งขันสักเท่าใด อย่างน้อยฉันก็มั่นใจได้ว่า ที่บ้านยังมีคนที่ฉันรักรอคอยฉัน อยู่เสมอ

นิตา มาศิริ

ภาค 1 หากจะเรียกเธอว่าความรัก

ผู้เ	14
แป้งหอมกลิ่นมะลิ	15
สีน้ำแห่งความรู้สึ	17
ดินหอมลอมฟาง	19
เธอรักรสยรู้้งใหม่?	20
โลกล้อมเธอไว้ ตรงนี้ละ	22
เพียงขอเธอ 'นำทาง' และ 'สร้างทิศ'	24
ดวงใจของซัลมา	25
หากจะเรียกเธอว่าความรัก	27

ภาค 2 แว่วเสียงนกที่จรจากรัง

แว่วเสียงนกที่จรจากรัง	32
เนียนขนนก	35
นกไร่ปึก	37
ราตรีสวัสดี	39
ระหว่างใจ	41
ไปไม่ที่ไรสี	43
เพียงแค่เม็ดทราย	45

ภาค3 ไม่มีเสียงเพลง ในคินอเล็กโทนถูกไฟเผา

มีเพียงดอกหญ้าเก็บมาให้	50
ไม่มีเสียงเพลง ในคินอเล็กโทนถูกไฟเผา	52
พองน้ำในมหาสมุทร	54
น้ำเอ๋ยน้ำท่วมเมฆ	56

เพียงหยดฝนที่หล่นสู่ดิน	58
นิทราในสวนศรี...ผีเสื้อสวย	60
เถิด, โลกจงงดงามด้วยความรัก	62
สันติสุขคืออะไร	64

ภาค 4 เหลือความรักบ้างไหม แผ่นดินนั้น

สมุดปกเหลืองในชั้นเรียนของประเทศ	68
ผู้เล่นเรือใบในมณฑลนคร	71
หัวใจสีดำ	74
ในมือของเด็กน้อยมีของเล่น	76
เทพนิยายที่ชายน้ำ	78
ยินดี	80
ผุ่นหยากไย่บนตุ๊กตาไขลาน	82
ภาพจำ	84
เช้าวันอาทิตย์	86
ทาง	88
ความหลังเอยเจ้าอยู่ในหัวใจแล้ว	89
ในร้อนหนาวนั้นที่ฉันมี	91
บ๊วยไซดา	93
เหลือนิยามรักบ้างไหม แผ่นดินนั้น	94

ภาค 5 บางใครอาจลืมทางกลับบ้าน

แต่ผู้มองหาล้าธารลักสาย	98
บางใครอาจลืมทางกลับบ้าน	100

ทุ่ง	102
เจ้าดอกซ่อนกลิ่น	104
ตุ๊กตาไขลาน	106
บ้านของพ่อใหญ่	108
ปลาหมอในบ่อปูน	110
คำตอบจากกรอบไม้	112
กาแฟ หมา และม้าหินอ่อน	114
ในโลกของหมวก	116

ภาค 6 คิดถึงครึ่งชีวิต

มาจากเส้นทางที่จากมา	120
น้ำตาทราย	122
เด็กหญิงบนหาดทรายสีชมพู	124
คิดถึงครึ่งชีวิต	126
ที่ฉันรู้	128
หวานของน้ำตา	130
ที่เราจะยิ้มและยินดี	132
เมื่อทอดพ่อแล้วพ่อไม่ทอดตอบ	134
ขอแค่ได้คิดถึง	136
เธออยู่บนชิงช้าสวรรค์	138

ภาค

1

หรือจะเรียกเธอว่า ‘ความรัก’

ผู้บ

จะปลิวไปไหนไหน
ลงหลังรวงสุ้ใจใครบ้างเล่า
ท้องถนน หน ชาร นานเนา
จะฝากข้าวรอยเช้าหรืออย่างไร

จะปลิวไปไหนฝุ่น
มาทำตาฉันอุ่น แล้วก็ไหล
จนหน้าชา หน้าดำ จนซ้ำใจ
แล้วก็ลอยไปไกล ไปไกลลับ

จะปลิวไปไหนนั้น
มาเกาะห้องใจฉันให้มีตดับ
เห็นไหมมีแต่แผลยุ่ยยับ
จะลงถมลงทับอีกเท่าไร

จะปลิวไปไหนฝุ่น
เดี๋ยววันสวยก็มาขุนจนหมดไส้
เบื้อที่ต้องเช็ดล้างหน้าต่างใจ
ฉันเปราะเปื้อนเกินไปจะเช็ดเธอ.